

НАШ ДЕВІЗ: ДОПОМОЖИ СОБІ САМ!

50 плюс

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ПЕНСІОНЕРІВ

Заснована в лютому 2003 року

Свідоцтво про реєстрацію

КВ 6981 від 13.02.03

№2

Для членів ВАП - безкоштовно

8 травня
2003 року

ДЛЯ ТИХ, КОМУ П'ЯТДЕСЯТ І БІЛЬШЕ

Газета Всеукраїнської асоціації пенсіонерів "50 плюс" видається за сприяння Посольства Канади в Україні

Тихон ЗАМУЛА : "Мені пощастило: я – учасник Параду Перемоги"

Рік тому голові Ради ветеранів Придніпровської державної академії будівництва і архітектури (м. Дніпропетровськ), члену Всеукраїнської асоціації пенсіонерів Тихону Тихоновичу ЗАМУЛЛ виповнилося 80 років. Він і нині в строю, активно відстоює інтереси ветеранів, хоча для нього поняття "заслужений відпочинок" уже давно мож-

на було б замінити словами "тричі заслужений відпочинок": по-перше, як учаснику бойових дій у Великій Вітчизняній війні, по-друге, за 30-літню службу в Збройних Силах, а по-третє, за три десятиліття педагогічної роботи в вищій школі.

Напередодні Свята Перемоги Т. Т. Замула дав інтерв'ю кореспонденту газети "50 плюс".

– Тихоне Тихонович! З наступаючим святом Вас! Для вашого покоління, мабуть, більшого свята немає?

– Дякую! Справді, День Перемоги для мене і моєї сім'ї – найкраще свято. Адже мир, який принесла народам Перемога у Великій Вітчизняній війні, це найвища цінність минулого ХХ століття. Може, не всі це усвідомлюють, але нічого кращого за мир людство не має. Відчуття миру не можуть замінити ніякі інші почуття, коли навкруги – війна, кров, горе і відчай. Навіть багатство, величезні суми грошей не захистять від бомб і снарядів. Недавня війна в Іраку підтвердила: сотні мільйонів доларів не врятували Хусейна від бомбардувань. Взагалі краще за мир нічого ще не придумано! З ким би із ветеранів війни ви не поговорили, всі вони підтверджують: для них у ті сурові роки не було більш заповітної мрії, ніж мирне життя, сім'я, робота.

Зі святом вас, дорогі ветерани!

Продовження див. на 2 стор.

Тихон ЗАМУЛА: "Мені пощастило:

Закінчення. Початок див. на 1 стор.

Всі ми мріяли тоді про те, як, розгромивши ворога, повернемося до своїх дружин і наречених, до дітей, до батьків, до своїх верстатів і мартенів, до тракторів і сівалок, до інститутських аудиторій і бібліотек. А коли повернулись з війни, відразу ж включились у повсякденну працю: відбудовували зруйновані міста і села, споруджували нові заводи і фабрики, шахти і мости, лікарні і школи. Зусиллями вчораших солдатів і їхніх вірних дружин наша країна у небачено короткі строки залікувала рани, заподіяні війною, наростила свій промисловий і науковий потенціал.

— На яких фронтах Великої Вітчизняної війни Вам довелось воювати?

— Спочатку я брав участь в обороні Донбасу. Тяжкі то були часи для Червоної Армії, для всього нашого народу!.. Запам'ятались бої під Ворошиловградом, Красним Лучом. Потім — Кавказ, Кубань, Ростовська область. Був я сапером-розвідником в інженерно-саперній бригаді, доводилось і в розвідку ходити, і мінувати та розмінювати дороги, мости, будівлі. Пам'ятаю, як важко було вести бої в гірських районах. Той, хто бився з німцями на Кавказі, знає, скільки там полягло в битвах за кожний кілометр, за кожний клаптик землі. В одному з таких боїв мене контузило, але я, мабуть, народився в сорочці: більше — жодної подряпини! А скільки моїх бойових побратимів,

товаришів-саперів залишились на вікі лежати в тих горах!.. Не даремно ж кажуть: "Сапер помиляється лише один раз". Досвід, кмітливість, сміливість, а головне, обережність, постійна пильність — ось що необхідно в саперному ділі.

— Звідки ж у Вас уявся досвід? Скільки Вам було, коли почалася війна? Напевне, починали рядовим?

— Мені йшов двадцятий рік, коли потрапив на фронт. Я був сержантом, а пізніше, коли розпочалася Курська битва, мене разом з групою таких же молодих солдатів несподівано направили до Московського Червонопрапорного вишого військово-інженерного училища. Завдання було поставлене таке: курсантами училища мають бути тільки ті, хто пройшов загартування в бойових умовах. Так би мовити, "обкатку фронтом" ми пройшли досить ґрунтовну — рік і чотири місяці. А в училищі здобули не менш ґрунтовні знання військово-інженерної справи. Випустили нас лейтенантами. Але це відбулося вже після війни. Перемогу ми зустріли ще курсантами. Мені пощастило: я був учасником Параду Перемоги 24 червня 1945 року. Це — величезна честь, і кожен з нас усвідомлював: ми — посланці великої Армії, що звільніла світ від фашистської навали, ми, — так би мовити, повноважні представники мільйонів солдат і офіцерів, які воювали на фронтах Великої Вітчизняної.

— Весь Парад, Маршала Жукова бачили?

— Я не тільки все добре бачив, а навіть отримав подяку за підписом Верховного Головнокомандуючого Сталіна за участь у Параді Перемоги. Йшов я у п'ятій шерензі курсантської колони. Це — незабутнє враження: Маршал Рокосовський на коні під'їджав до Маршала Жукова і віддав рапорт. Потім вони об'їжджають колони учасників параду. Наши солдати кидають фашистські знамена і штандарти до підніжжя Мавзолею. Заради цього тріумфу переможців, заради цієї миті найвищого щастя мільйони людей билися з ворогом довгі чотири роки!. Ми пишалися, що причетні до історичної події в житті радянського народу. Коли наша колонна вийшла з Красної площини, тисячі людей кинулися до нас і почали обнімати, цілавати, декого підкидали на руках, кричали: "Ура! Перемога!" Люди плакали й сміялися водночас. З балконів і вікон, з дахів багатоповерхових будинків москвичі вітали нас, вигукували "Слава героям! Ура!" На запруженіх людом вулицях співали, танцювали, дарували солдатам квіти. Скрізь — музика: там — на баяні, там — на акордеоні. Оркестири грали без передиху... Перед тим, як братання досягло свого апофею, ми ледве встигли домовитись про те, що наш збір на Ярославському вокзалі, звідки нас поїздами відвезли за Митищі, в Болшево. У березовому гаю стояли вже накриті столи, за якими ми всі, від курсанта до генерала, незважаючи на звання, без субординації, як одна сім'я, святкува-

50 плюс
для тих, кому
п'ятдесят і вільше

В.о. головного редактора Олег КРАВЧЕНКО
Заступник головного редактора Ігор РУСАНІВСЬКИЙ
Літредактор-коректор Людмила ДИКА; фотокор. Лев СТОТЛАНД;
Дизайн і верстка Олег ЗОРІН.

Засновник: ВГО ВСЕУКРАЇНСЬКА
АСОЦІАЦІЯ ПЕНСІОНЕРІВ (В А П)
Видавець: ДП "Видавничий дім "ІНФОЦЕНТР"
Шеф-редактор Володимир ДЗЬОБАК

Розміщення реклами в газеті — через ДП "Видавничий дім "ІНФОЦЕНТР"
Рекламний агент Катерина ШКУРАТ. Тел. (044) 417-24-28; факс (044) 417-50-96
Редакція газети не завжди поділяє думки авторів.
Відповідальність за зміст рекламних публікацій несе рекламодавець.
При передруку матеріалів — посилення на "50 плюс" обов'язкове.
Газета надається безкоштовно членам ВАП.
Адреса редакції та видавця: 04 071, Київ, вул. Нижній Вал, 21, ВАП. Тел. (044) 417-24-28;
факс (044) 417-45-27. E-mail: uarp@uarp.org http://www.uarp.org
Друк: ЗАТ "ВІПОЛ". Київ, вул. Волинська, 60. Тираж 3 000 примір. Зам. № 3 - 1107.

я — учасник Параду Перемоги"

ли радісну подію. Звичайно, і по кружці горілки випили за нашу Перемогу.

— А в мирний час де служили?

— Рівно через рік після Параду Перемоги в званні молодшого лейтенанта був направлений до Ленінграда командиром курсантського взводу. У 1947 році мене перевели до Калінінграда у те саме військове училище, яке я закінчив (якраз тоді його перебазували з Москви в колишній Кенігсберг). Потім навчався у Військово-інженерній академії. Далі — служба в Туркестані. Ну, ви знаєте, що військовим часто доводиться кочувати з місця на місце. Ось і мене згодом направили до Дніпропетровська, де я служив у знаменитій 6-ї танковій армії старшим офіцером Начальника інженерних військ, мені присвоїли звання підполковника. До 1971 року я ще служив на військовій кафедрі Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту (нині це академія будівництва і архітектури). А з 1972 року й донині працюю тут уже на цивільній службі. Зараз я секретар Вченої ради академії.

— Яка у Вас сім'я? Чи не втомилися Ваши рідні від "кочового способу життя" військовослужбовця?

— Мене завжди розуміли і підтримували і дружина, і дочка. Тим більше, що й моя дружина — теж офіцер. Вона на рік молодша за мене. А доныці вже сорок п'ять. Вона інженер-будівельник. Маю трьох онучок і одну правнучку, Дашу.

— Ви розміняли вже дев'ятий десяток, маєте величезний життєвий досвід. З висоти свого віку як оцінюєте нинішнє життя? Як Ви сприймаете реформування нашого суспільства? Які його перспективи?

— Недавно я прочитав статтю одного професора, фахівця з соціології. Він зробив висновок про те, що наші реформи або задумані не так, як слід, або пішли не так, як задумувались. Причому, всім зрозуміло, що зараз реформи — самі по собі, а народ — сам по собі.

Народ у своїй більшості не сприймає реформи як справу свого життя. А має сприймати! Тільки тоді, коли влада зуміє зацікавити народ у здійсненні реформ, можна досягти позитивного результату. Народ має тепер обрати таку владу, яка б сповідувала не фальшиву, а справжню демократію, яка б звітувала перед народом, і щоб він, народ, знов, з кого спитати за результати господарювання. А тепер ні з кого не можна спитати. Так не можна побудувати ні нормальну економіку, ні нормальну демократію.

Влада матиме авторитет, матиме довіру народу лише тоді, коли буде нерозривний зв'язок між словом і ділом, коли закони, укази, постанови виконуватимуться повною мірою. Ось Вам приклад: три роки тому на всю країну проголосили: учасників бойових дій та учасників війни нагородять орденами та медалями. І що ж? У нашій організації ветеранів, яку мені довірили очолити, із 63 чоловік

ордени отримали лише троє. На інших — немає металу для виготовлення орденів, немає паперу для виготовлення нагородних документів, нема коштів. Медалі вручили лише половині ветеранського складу. Чому? Знову ж таки — немає коштів, металу, паперу. Так нам, принаймні, пояснюють. Хіба так можна? Нагород у ветеранів є чимало. Заслужених у битвах з ворогом. Їх одержували іноді просто в окопах, бліндажах у перервах між атаками. Так що, тоді легче було з металом і папером?..

Не через те обурюємося, що дуже хочемо отримати ще одну нагороду. Як казав герой фільму, "за державу обидно!" Те ж саме можна сказати і про безкоштовне забезпечення ветеранів війни ліками. Продекларували, а як виконується ця обіцянка, нікого вже не цікавить. Так не годиться! Народну довіру легко підрвати, а от здобути її значно важче. Тож державні мужі повинні нарешті усвідомити, що і метал, і папір, і кошти спочатку треба знайти, нагороди та ліки виготовити, а потім оголошувати укази та постанови. Кожному з нас, ветеранів, хочеться дожити до того часу, коли про нас згадуватимуть не тільки 9 травня, коли проста людина, кожен громадянин України зможе пишати свою державою.

Зі святом вас, дорогі співвітчизники!

*Інтерв'ю провів
Олег КРАВЧЕНКО,
"50 плюс".*

НОВИНИ

Колишнім оstarбайтерам

Колишнім оstarбайтерам, які в роки Другої світової війни примусово працювали в Німеччині, Німецький фонд "Пам'ять, відповідальність, майбутнє" вже виплатив 2 мільярди 105 тисяч євро. Гроші отримали 1 мільйон 240 тисяч колишніх невільників, котрі нині проживають в 79 країнах світу. Про це заявив у Берліні голова Фонду Міхаель Янсен.

В Україні компенсацію виплачено 364 тис. осіб, у Росії — 105 тис.

Міхаель Янсен зазначив, що загалом виплати провадяться, як планувалося, хоча бувають проблеми. Через смерть, хворобу або зміну місця проживання компенсацію не вдалося виплатити 15 відсоткам колишніх невільників.

Голова Фонду занепокоєний тим, що складно відшукати їхніх правонаступників. Керівництво Фонду "Пам'ять, відповідальність, майбутнє" сподівається повністю розрахуватися з колишніми підневільними робітниками до 2005-го року.

КРОКИ

назустріч

ВІТЯГ З ПРАВИЛ КОРИСТУВАННЯ КАРТКАМИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ПЕНСІОНЕРІВ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ЗНИЖОК НА ТОВАРИ ТА ПОСЛУГИ

1. Підприємства, організації торгівлі (послуг), установи надають утримувачам карток ВАП знижки на товари (послуги) або надають інші привілеї згідно з договорами, укладеними з ВАП. Інформація про підприємства, організації, установи, а також про товари і послуги та розмір знижок міститься в каталозі ВАП "Кроки назустріч".

2. Утримувачами карток можуть бути лише фізичні особи (громадяни).

3. Для отримання знижки утримувач картки пред'являє її касиру підприємства, організації, установи до оформлення касового чеку. Співробітник підприємства, організації,

Зміни і доповнення до КАТАЛОГУ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОГРАМІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ПЕНСІОНЕРІВ З НАДАННЯ ЗНИЖОК НА ТОВАРИ ТА ПОСЛУГИ (надрукований у № 1 журналу ВАП "Наше покоління" за 2003 рік).

Програми ВАП діють

установи перевіряє за карткою строк її дії, оформляє касовий або товарний чек (рахунок), з урахуванням знижки, встановленої договором і вказаної в каталогі ВАП.

4. Для надання знижки співробітник підприємства, організації, установи може зажадати від утримувача картки - члена ВАП - пред'явити документи, що засвідчують особу.

5. Для інформування утримувачів карток про те, що підприємство, організація, установа надає знижки та привілеї членам Всеукраїнської асоціації пенсіонерів, вони (підприємства, організації, установи, які уклали договори з ВАП) розміщують при вході, у приміщеннях, де обслуговуються утримувачі карток, та на робочих місцях касирів логотип картки Всеукраїнської асоціації пенсіонерів.

м. КІЇВ - 2003

№ п/н	Назва підприємства, установи, організації	Назва товару, послуги	Розмір знижки	Адреса, телефон	Час роботи	Примітки
652	Аптека "Медфарм"	Медпрепарати	10%	вул. Жилянська, 69/71 тел. 246-79-81	9.00-18.00	Кардіологічна клініка "Серце і судини"
653	Аптека ТОВ „Торг. Дім „Лубніфарм-Кіїв”	Медпрепарати	10%	вул. Жилянська, 74 вул. Кустанайська, 2	Цілодобово 9.00 -18.00	536-11-09 Неділя – вихідн. 250-99-38
654	ВАП "Електроприлад"	Електроводонагрівач проточний ВІО-5.5 електронасос "Каштан 2-П"	5% 6%	вул. Глибочицька, 17 тел. 244-66-44	8.00-16.30 сб, нд-вих.	Гарантійне обслуговування
655	ДП ВКП "Артем-ЕТА"	Пилососи торгової марки "Артем"	3%	вул. Татарська, 2а тел. 211-90-82	8.30-13.00 14.00-17.30	
656	Крита штучна ковзанка "КРИЖИНКА" ВАП "Кіївхімволокно"	Вільне катання на ковзанах	45%	вул. Генерала Жмаченко, 7 тел. 543-98-49	сб: 17 – 21.00 нд: 15 – 21.00	Знижка не надається на прокат ковзанів. Вартість вхідного квитка - 7.00 грн., прокат ковзанів 3-5 грн.
657	Тренувальний центр "ІДЕАЛ"	Басейн (самостійне плавання), відвідування тренажерного залу (червень – вересень) Всі фізкультурно-оздоровчі послуги (за винятком солярію)	15% 10%	вул. Печерський узвіз, 13-А (ст. М. „Кловська“) тел. 290-81-86	9.00-21.00 за записом	Оздоровче плавання для вагітних та матерів з немовлятами, болібілдинг, фітнес, йога, шейпінг, аеробіка, сучасна хореографія, різні стилі самозахисту
658	Тренувальний центр "ІДЕАЛ"	Відвідування тренажерного залу (червень – вересень) Всі фізкультурно-оздоровчі послуги	15% 10%	вул. Івана Мазепи (Січневого повстання), 22 тел. 290-85-10	9.00-21.00 за записом	Болібілдинг, фітнес, йога, шейпінг, аеробіка, сучасна хореографія, різні стилі самозахисту
659	Спортивно-оздоровчий комплекс "ВОДНИК"	Басейн, сауна, ігровий зал	10%	вул. Волоська, 62 тел. 417-10-17	8.00-23.00	Вартість абонементу в басейн: для дорослих – 14-16 грн., для дітей – 6-10 грн.
660	Туристичне агентство „Глобус“	Туристичні послуги в Україні та за кордоном	5%	вул. Гончара, 8 к.2 тел. 212-52-09, 212-43-55	9.00-18.00 нд-вих.	Можливе надання послуг у кредит.
661	ТОВ ІЦ "Медпромінфо"	Передплата журналу „Здоровье и питание“	30%	Передплатити можна через ВАП тел. 417-24-28	9.00-18.00	Вартість одного номера в редакції: 2.57 грн., зі знижкою – 1.80 грн.
662	АТЗТ "Український видавничий дім"	Передплата журналу "САЛОН"	30%	Передплатити можна через ВАП; тел. 417-24-28	9.00-18.00	Вартість одного номера в редакції: 7.00 грн., зі знижкою – 4.90 грн.
663	ЧП ЦПЦ „Профі“	Передплата газети „ЗДОРОВЬЕ, красота и спорт“	30%	Передплатити можна через ВАП; тел. 417-24-28	9.00-18.00	Вартість одного номера в редакції: 0.33 грн., зі знижкою: 0.20 грн.
664	Кафе "ТЕТ-А-ТЕТ"	Обслуговування	15%	вул. Січневого повстання, 44 тел. 295-51-85	11.00-23.00	
665	Медичний центр "САВОН"	Комп'ютерна діагностика, лабораторні дослідження. Консультації лікарів	10% 20%	вул. Овруцька, 21 тел. 213-36-48, 213-67-67	8.00-20.00 сб, нд: 10.00-17.00	Багатопро-фільний медичний заклад
666	Сервісний центр "Сімерекс"	Аудіометрія, тімпанометрія, підбір та налагодження слухового апарату	20%	вул. Нагірна, 12 тел. 461-78-77	9.00-18.00 сб, нд-вих.	Повне обстеження та підбір слухових апаратів фірми "Siemens"
667	Клініка "НЕЙРОТОН"	Консультація кардіолога з ЕКГ, нейроортопеда, УЗД органів черевної порожнини	25%	вул. Північна, 2/58 тел. 467-82-67, 467-83-11	8.00-20.00 сб: 9.00-15.00	Проводиться також доплеро-графія судин головного мозку
668	Кардіологічна клініка "Серце і судини"	На всі медичні послуги	10%	вул. Жилянська, 69/71 тел. 246-79-81	9.00-18.00	Кардіологічна амбулаторна клініка
669	"Амерікан Смайл"	Стоматологічні послуги	5%	пр-т Григоренка, 33/44 тел. 570-96-81	9.00-21.00 без вихідних	Продаж професійної косметики
670	НВП „ВАБОС“	Слухові апарати: імпортного виробництва; власного виробництва; індівід. вушні вклад.	10% 8% 5%	вул. Зоологічна, 3 тел. 213-29-75	9.00-17.00 сб, нд-вих.	Консультації, інд. підбір, гарантійне обслуговування діагностика, ремонт апаратів
671	Сервісний центр "Сімерекс"	Слухові апарати: аналогові; цифрові	5% 3%	вул. Нагірна, 12 тел. 461-78-77	9.00-18.00 сб, нд-вих.	Офіційний партнер фірми "Siemens", гарантія на слухові апарати 1 рік

672	ТОВ "Яскраві барви"	Фото на паспорт	15%	вул. Межигірська, 25	10.00-19.00	
673	Майстерня: пошиття та ремонт хутрових і шкіряних виробів	Частковий ремонт хутрових "пальто", шкіряних виробів	3%	вул. Овруцька, 23 тел. 219-38-72	10.00-19.00 нд. пн-вих.	За винятком виробів з хутра "норки" та "чорнобурки"
674	"Чистка пухо-перових виробів"	Чистка пуху та пера з заміною напірника в подушках та інших виробах	10%	вул. сім'ї Хохлових, 8 тел. 490-96-08	9.00-19.00	Ціна залежить від розміру напірника та від виду тканини.
675	Хімчистка, пральння "Сніжинка"	Послуги пральні та хімчистки	10%	вул. Герой Дніпра, 31А тел. 412-21-48	9.00-20.00	Зніжки не надаються на фарбування одягу. ООО "Сніжинка" виконує чистку та фарбув. шкіряних виробів, дрібний ремонт одягу.
676	"Чиста планета"	Хімчистка килимів та м'яких меблів, комплексне прибирання та мийка вікон; мийка, чистка та захист всіх типів підлог	10%	вул. Юрківська, 25 тел. 417-84-96	9.30-18.00	ТОВ "А. В. і К" – "Чиста планета" виконує всі види послуг, які пов'язані з обслуговуванням приміщен.
677	Ательє №1 "Дніпро-сервіс"	Індивідуальний ремонт взуття	10%	вул. Пожарського, 1 тел. 559-22-66	9.00-19.00 сб: 9.00-16.00	
678	Ательє №2 "Дніпро-сервіс"	Індивідуальний ремонт взуття	10%	вул. Баумана, 7/2 тел. 442-23-88	9.00-18.00 сб: 9.00-16.00	
679	Технічний центр "Електрон"	Ремонт телевізорів	5%	вул. Тараківська, 42 тел. 220-55-22	9.00-18.00 нд-вих.	Ремонт телес., відеоапаратури, електроінструменту заводу "Фіолент"
680	"СПК – 98"	Пошиття одягу	7%	пр-т Перемоги, 70	10.00-19.00	
681	АТЗТ "Харківський фінансово-економічний інститут"	Заочне навчання за спеціальністю 3433 "Бухгалтер" (8 міс.)	15%	Про умови навчання, вартість та форму оплати можна дізнатися за телефонами: - у Києві: 417-52-60 (ВАП), - у Харкові: (0572) 17-25-50 адреса: 61001 м. Харків, пр-т Московський, 138-а	Набір на курсове навчання не обмежений і проводиться протягом року	Ліцензія: Серія ПП-П № 214974 Міністерства освіти і науки України. Підставою для зарахування на обраний спецкурс є висилання навчальних документів е: 1. заява студента на вступ; 2. платіжний документ; 3. ксерокопія іменної членської картки ВАП.
		Спецкурси: Бух.облік (4 міс.), Бух. та податковий облік (6 міс.) Секретар-референт (4 міс.) Маркетинг (2 міс.) Основи менеджменту (3 міс.) Англ. мова для початк. (12 міс.) Оподаткування (2 міс.)		Інститут зобов'язується не брати оплату за бланк Диплома (19 грн.)		
682	МПП "ДЖАХАН"	Переклади на всі мови, нотаріальне засвідчення, легалізація, заповнення анкет на МПП	7%	вул. Михайлівська, 24-а, кв. 7	9.00-18.00	Легалізація (Міністерство Юстиції, МЗС)
683	Фірмовий магазин "Продукти" ВАТ "ФАБРИКА КУЛІНАРІЙ"	Продтовари власного виробництва: м'ясні вироби (більше 100 видів), пельмени, вареники (20 видів), кондитери (90 видів)	7%	вул. Горлівська, 137 (із затінку від ст. М. „Дарниця“ або М. „Харківська“ автобусом № 45) тел. 564-53-01, 560-90-07	8.00-21.00 без перерви та вихідних	Громадяни, які не можуть самостійно пересуватися, мають змогу подавати колективну заявку (від 5-ти осіб) на доставку продуктів на дім
684	"СПК – 98"	Меблі	5%	пр-т Перемоги, 70	10.00-19.00	Дизайн інтер'єру та управління проектами. Прямі поставки меблів від відомих виробників.
685	Салон-магазин "Україночка"	Пальто, жакети жін. та чол.; костюми, спідниці, брюки жін.	5%	вул. Анрі Барбюса, 37/1 тел. 268-62-91, 268-04-67	10.00-19.00 сб, нд: 10.00-18.00	
686	Склад-магазин вироб.-торг. швейної фірми "УКРАЇНА"	Пальто, жакети жіночі та чоловічі; костюми, спідниці, брюки жіночі	5%	вул. Анрі Барбюса, 37/1 тел. 268-62-91, 268-04-67	10.00-17.30 сб: 10.00-17.00	
687	"Амерікан Бюті Интернейшнл"	Косметичні послуги, манікюр	5%	вул. Б. Хмельницького, 8/16 тел. 244-90-74	9.00-21.00 без вихідних	Продаж професійної косметики
688	"Амерікан Смайл"	Косметичні послуги, манікюр	5%	пр-т Григоренка, 33/44 тел. 570-96-81	9.00-21.00 без вихідних	Продаж професійної косметики

м. Вінниця - 2003

№ п/п	Назва підприємства, установи, організації	Назва товару, послуги	Розмір знижки	Адреса, телефон	Час роботи	Примітки
689	Аптека "Техмедсервіс"	Медикаменти	5%	вул. Гоголя, 14 тел. 32-56-54	8.00-20.00	
690	Вінницький обласний театр ляльок	Показ вистав при пред'явленні іменної членської картки	Безкоштовно	тел. 32-18-48	сб, нд: 11.00, 13.00	
691	„Володимир – 3”	Фото послуги	1 грн. від замовл.	вул. Толстого, 6 (в будинку театру ляльок)	9.00-18.00 сб: 10.00-16.00	нд-вих.
692	„Будметалкомплект”	Виготовлення запчастин до с/т техніки; оранка землі	10%	вул. Хмельницьке шосе, 13/206 тел. 35-04-32	8.30-17.00	
693	Торговий дім „Євростиль”	На весь товар	5%	вул. Червоноармійська, 14	9.00-17.30	
694	МПФ „Тереза”	Продукти харчування	5%	вул. Фрунзе, 46	8.00-23.00	За винятком горілчаних та тютюнових виробів
695	ТОВ „Орісент”	На весь товар	3%	вул. Фрунзе, 46	9.00-22.00	За винятком горілчаних та тютюнових виробів

ЗМІНИ ДО КАТАЛОГУ „КРОКИ НАЗУСТРІЧ” (№ 4/2002, №1/2003)

Назва організації	порядковий № у каталозі	Що змінилось	Магазин „Медок” ПП „Модіан”	227 245	Тел. 220-91-42 Безготівковий розрахунок
Сауна	103	Арома-сауна тел. 212-09-93			
Джон Бул Паб	114	Договорів скасовано		269	Договорів скасовано
„Славутич”(стоматологія)	164	Договорів скасовано		291	Договорів скасовано
Інформаційний центр працевлаштування	176, 177	Договорів скасовано	Магазин „Лакос”	226	Магазин зачинено на ремонт до вересня

Вірність! Відданість! Відвага!

Ігор РУСАНІВСЬКИЙ, "50 плюс"

Велика Вітчизняна Війна... Абревіатуру ВВВ, можна розшифрувати, ще й так: "Вірність! Відданість! Відвага!". Якщо ці поняття в твоєму серці закарбувалися, вже нічого не страшно, ти сповна настросний у своїй патріотичній спрямованості і військовій стійкості. Саме ці характерні почуття й привели до 9 травня, Дня Перемоги!...

Сьогодні розповіді про наших ветеранів, котрі зовсім юними пройшли ці тяжкі дороги війни, увібрали в себе стійку відвагу і велике терпіння в боях за визволення нашої рідної землі.

Гірський орел

"Я народився в краю гордих горців, де з молоком матері передається дітям любов до свободи. Пів-Європи в тяжких боях пройшов я зі своїми побратимами, звільнюючи наші народи від жорстокого рабства. Я знайшов свою Батьківщину тут, в Україні, яка стала вільною. Вірою в її майбутнє, в силу і розуму її народу, адже лише вільний громадянин має свою Вітчизну".

Із книги Костянтина Баграт'яна "Вірність".

Справді, гірські орли надто різняться від інших різновидів цих птахів: не дозволяють зневажати себе, забратися на їхню територію і руйнувати родинне гніздо. Вони б'ються за нього до кінця.

Ванадзор, знедолене місто у Вірменії, де побачив світ малюк Костянтин, найменший син у родині Баграт'янів. А всього їх було у пана Беніаміна п'ятеро. І ось у 1930-му році доля присудила батькові їхати на навчання до Москви, і вся вірменська сім'я перебралася у червонозоряну столицю. Саме тут майбутній воїн і талановитий спортсмен Костянтин закінчив школу. У суворому 41-му. Війна накотилася зненацька. У той момент щасливий випускник сидів з батьком за шахами, і вони обмірковували набуття Костянтином майбутнього фаху. Війна зробила вибір за них...

— Ми, — згадує Костянтин Баграт'ян, — тоді навіть здивувалися, як це німці посміли на нас напасті, та ще воюючи одразу на двох фронтах? Ми ж їх ущент розіб'ємо! Коли тут чуємо зведення, німці так швидко докотили до Дніпра, форсували велику ріку і наступають ще й далі... Це було для нас, котрі ще не встигли відсвяткувати шкільний випуск, дивно, дико, незрозуміло. Як таке могло трапитись?...

Тільки згодом ми змогли відповісти на це питання, коли самі пішли отими тяжкими і кривавими дорогами війни... Шоправда, спочатку, у серпні 41-го, мене призвали до армії для вступу в Чебоксарське авіаучилище. Але тут більшість із нас, хлопці спортивної статури, запротестували. Як це так, доки ми навчачатимемось в училищі, війна скінчиться! Просимось кинути нас на

оборону Москви. Ми покажемо тим французам, де раки зимують. До когонібудь добровольців, крім мене, увійшло ще 113 хлопців, серед яких такі відомі особистості, як майбутній кіноактор і режисер (на жаль, нині покійний) Басов, видатні спортсмени Савін, Єгоров... За 15 днів на основі нашої групи організували протитанковий дивізіон. І ми з нашими "сорок'ятками" влилися до складу 10-ї армії...

Через рік із 114 хлопців зсталося нас лише шестero. А до кінця війни дійшло троє: Басов, Санін і я. Боже, як згадаю усіх, серце щемить, скільки загинуло на цій страшній війні молодого нащого цвіту!...

З Володимиром Басовим при зустрічах шоразу згадували наших бойових товаришів. Коли він приїздив до Києва на студію Довженка, завжди мені телефонував, і я, мов хлопчик, біг на зустріч з другом. Це були пам'ятні вечори спогадів.

Справді, хіба можна забути своїх друзів, з якими поєднало спільне лихо, коли вони гинуть у тебе на очах? Якось перед Варшавою потратила у засідку вся батарея протитанкових гармат. Фашистські танки розстріляли їх упритул. Тяжко поранений Баграт'ян лишився один. І тоді після одужання командира охопив невимовний відчай. Він шукав смерті, спеціально підставляв себе під кулі, наче відчуваючи "провину" живого перед загиблими. Вже потім усвідомив: відчай — поганий супутник бійця та ще й командира артилерійської батареї. Зброєю артилериста мусить бути точний розрахунок і гостре око гірського орла.

Дороги війни... Вони тяжкі, та приходило задоволення від визволення міст і селищ рідної землі. Далеко позаду зославались уже Москва і Тула, Чернігів і Київ. Їх вітала звільнена Варшава... Перемогу лейтенант Баграт'ян зустрів у Східній Прусії... Хоча, 11 травня їхній частині довелося податися ще у Пілау і ув'язатись у бій з рештками німецьких військ, які не хотіли здаватися...

У страшній війні загинули два брати Баграт'яна. Під Сталінградом — Давид, під Артемівськом — Вурген. Брат Михайло при взятті Берліна командував танковим батальйоном. Він навіть залишив свій автограф на колоні поверженого рейхстагу...

Війна скінчилась, але продовжувала відлунювати у серці лейтенанта Баграт'яна. Він вирішує вдосконалювати артилерійську майстерність, закінчив Ленінградську артилерійську академію.

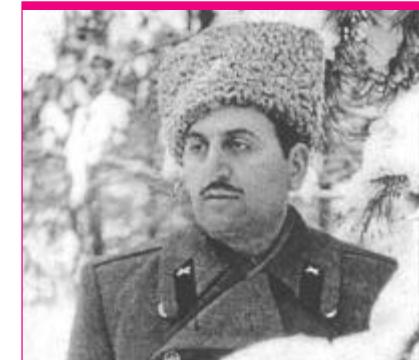
У 60-му році, після закінчення академії, Баграт'ян приїздить на Україну, в Артемівськ, де служить начальником штабу артилерійського полку. Потім — Біла Церква, згодом квітучий Київ, що став для нього рідним. Чимало років живе він тут разом зі своєю сім'єю.

У 1975 році Костянтин Беніамінович залишив військову службу у званні полковника і до 1995-го працював начальником штабу інженерно-будівельної служби по Київській області. На цій посаді застала його катастрофа на Чорнобильській АЕС.

Чорнобиль Костянтину Баграт'яну нагадав війну. Він і в своїх мемуарах використав це порівняння. Автобуси з дітьми йшли з щільно заштореними вікнами. Звідусіль долинали плачі і зойки. У повітрі пахло чадом і тривогою. Костянтину пригадалися перші місяці війни. Під Вязьмою трапилось щось схоже, коли вони з товарищем поверталися з госпіталю до своєї частини. Дорогою від німців втікали біженці, серед них багато жінок і дітей. Одна з них раптом скрушно поглянула на Баграт'яна і вимовила розpacчильно і гірко: "Ex, воїаки, і як ви можете втрачати свою Батьківщину!..."

"Мені стало одразу пекуче соромно, — задумливо мовить Костянтин Беніамінович. — Всю війну, я відчував у собі цей докір простої селянки з дитиною на руках... І ось у Чорнобилі раптом зустрів схожу жінку із сплячою дитиною на руках. Одразу прийшла на спомин фронтова біженка і її слова "Ex, воїаки!..." Чорнобильська мадонна повільно простувала, сама не відаючи куди. І цей всезагальний відчай, і дитячий плач, і невідомість, і біль від усвідомлення, що допомоги чекати нам немає від кого! І як таке могло статися?..."

Після Чорнобиля велике лихо спіткало мою рідну Вірменію: у грудні 1988-го її потряс страшний землетрус. Усе мое ество рвалося на батьківщину, проте дібратися туди було не так просто".

Три дні Костянтин Баграт'ян просидів у Борисполі, чекаючи літака до Вірменії. Та літаки туди не летіли. У зведеннях тільки повідомлялось: то розбився югославський літак, то наш врізався у гірську скелю... Але він таки дістався до Вірменії. Як побачив ту розруху, знову пригадалася війна, численні жертви і руїни. Його шлях проліг через Спітак. Те, що побачив там, вразило до глибини душі. Наче земля розкололася навпіл — тріщина тягнулась близько 50 метрів завширшки, а внизу — вода. Приїхав у Ванадзор, їхній будинок цілий, зате довкола все розтрощене. Навіть палац культури хімкомбінату, що, здавалось, із непохитного залишку зроблений і той рухнув, мов картонний. Із родичів Костянтина Баграт'яна загинуло у цій катастрофі 10 чоловіків...

Україна — Вірменія. Чорнобиль, Спітак... Не так просто загоїти ці болючі рани. Втрати величезні, і серце Костянтина Беніаміновича відчуває їх з однаковим щемом. Цей щем і дав поштовх взятися за перо. Спогади очевидця — вони завжди неоціненні, як живий пам'ятник історії.

Хроніка бомбардувальника В-25

Сьогодні у спогадах очевидців беруть участь колишні зовсім юні фронтовики, котрим у 41-му було тільки по 15 років. Але вони підрости і прийняли бій... Нині вони ветерани Київського клубу "Життєлюб" активні учасники нашого життя.

Зиков Анатолій Костянтинович, учасник бойових дій під Берліном, колишній пілот бомбардувальної авіації дальніх дій:

— Після закінчення у 1944 році Челябінського авіаучилища я потрапив до тільки-но сформованого авіаційного полку. Тут служба мала свій специфічний характер. Літати та бомбити треба було не як колись, в одиночку, а тільки ескадрильями, щоб продемонструвати німцям нашу військову могутність. Це були американські літаки B-25, двохмоторні, двохкілеві. Доводи-

лось брати участь у бомбардуванні Франфуркта-на-Одері, міста Бреслау, Фротенвальде під Берліном. До речі, Берлінська операція почалась у середині квітня. Злетіли ми рано вранці, стояла така тепла і сонячна погода. Йшли ми на висоті 3 тисячі метрів але нам так добре було усе видно, особливо лінію стикування наших і німецьких військ. Там стелилися дими, котився вал вогню артилерійської підготовки.

Фостенвальде, це був колишній опорний пункт оборони під Берліном.

Наши бували пілоти говорили, що з самого початку війни вони ще не бачили такого щільного зенітного вогню, яким зустріли нас там німці. На додачу нас атакували німецькі винищувачі. Як раз, пам'ятаю біля нашого бомбардувальника загорівся 20-тий номер і каменем звалився на землю, за ним ще четверо із нашої ескадрильї. Повернулись після бомбардування на свій аеродром у Познані, дивлюся, усі мої юні товариши бліді й знесилені. А того ж дня у нас ще один виліт на бомбардування, і німці збили ще два наші літаки...

Звісно, небезпека була скрізь, ми знали скільки вже загинуло на фронти людей разом з багатьма нашими батьками. Мій батько теж загинув, тож я боявся за свою матір, котра боляче перев

живала смерть батька. А коли б загинув і я, то їй було б ще жахливіше. То я боявся більше за неї, ніж за себе. А тоді мені виповнилось усього 18 років...

Ми часто літали на Берлін, і стали помічати, що через деякий час вогонь німців там стишився. Адже наша армія швидко просувалася до центру міста. І ось прийшов наказ: не бомбити, бо ми могли влучити у своїх. 29 квітня ми бачили наші війська вже біля рейхстагу, а скоро фашистська Німеччина капітулювала. І ось настало 9-те травня – День Перемоги! Скільки було радості, скільки хвилювань! Ми живі! А попереду у нас ще скільки нашого життя!...

Сумна, але почесна місія пана Анатоля

Напередодні Великодня до Києва прибула делегація із Франції на чолі з паном Анатолієм ЗІЛЬБЕРНАГЕЛЕМ. У Міжнародному Українському союзі учасників війни (МУСУВ) відбулася зустріч українців Франції Анатоля та Люсі Зільбернагель, французького підприємця Жан-Клода БЮРЖЕЙРА з Головою МУСУВ Василем БАКУШИНІМ, Головою Міжнародної комісії МУСУВ Олександром ПОДВОЙСЬКИМ, членом Ради Всеукраїнської асоціації пенсіонерів (ВАП), головним редактором журналу "Наше покоління" Олегом КРАВЧЕНКОМ, працівниками МУСУВ, заступником головного редактора газети ВАП "50 плюс" Ігорем РУСАНІВСЬКИМ.

Гости з Франції презентували книгу Габріеля Беккера "Табір у Бан-Сен-Жані (1941-1944). Правда про захоронений сором", перекладену українською мовою і видану торік стараннями Парапії Всіх Святих Української Автокефальної Православної Церкви Східної Франції, а також відеофільм про відкриття пам'ятників 22 000 і 3600 загиблих радянських воїнів, які потрапили в полон і були заморені голодом та знуціннями в гітлерівських концтаборах у Бан-Сен-Жан та Булі (Большев). Фашисти об'єднали ці табори смерті, в яких переважну більшість в'язнів складали українці, в один табір "Цвайглігер". Українці називали його "Чорний табір".

Пан Анатоль розповів про те, як французькі громадяни (і українці, і французи) дбають про увічнення пам'яті загиблих, які проблеми доводиться долати Парапії, яку він представляє. Він висловив надію, що їй українська сторона візьме посильну участь у цій благодорійній справі. "Було б дуже добре, якби Україна прислала на ті кладовища у Франції кам'яні хрести зі знаменитих коростишівських гранітів. Ми б знали, що це - пам'ять з рідної нам України".

Сьогодні ми публікуємо звернення парапіян УАПЦ Східної Франції до української преси.

У КРАЇНСЬКА
АВТОКЕФАЛЬНА
ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
ДО ВИДАВНИЦТВ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ДІАСПОРІ!

Шановна Редакція!

В 1942-1944 рр. в таборі міста Булі, Східна Франція, загинуло 3600, в Бан-Сент-Жан, біля Булі, – 22 000 полонених Радянської Армії, з яких переважна кількість, були Українці.

По закінченні війни, Сталінський режим, вважав полонених, зрадниками батьківщини, тому не брав під увагу, догляд святих місць.

1946 року, заходами філії "Обєднання Українських Робітників Франції", з міста Метц та околиць, під головуванням пана Михайла Шотика, було поставлено пам'ятники, на обох цвинтарях, з написом українською та французькою мовами, "Тут спочиває 3600 і 22 000 Українців, жертви війни". Укладено договір, між філії О.У.Р.Ф. та міністерством колишніх вояків Франції, про догляд за цвинтарями.

До 1979 року члени філії доглядали та відправляли панаходи на цих місцях, що стало не до вподоби Амбасаді Радянського Союзу. Під кінець 1979 року і початку 1980 року, під притекстом будови меморіалу, білу Парижу, звичайно в згоді Французьких влад, було відкрито деякі могили, в таборі Бан-Сент-Жан, та перевезено біля Парижа в Ній Сент Мартін (Уаз) 2879 тлінних останків.

На цвинтарі міста Булі пан Мер Доктор Шварц не дозволив того робити, але пам'ятник та хрести, таки зруйнували.

Заходами Парапії У.А.П.Ц. Східної Франції відбудовано пам'ятник, з попелінним написом, та посвячено 25 листопада 2001 року.

Бажанням зробити, те саме, на цвинтарі Бан Сент Жан, але на це потрібні великі кошти. Щоб їх зібрати, наш друг Француз, Габріель Беккер, зібрав документи і свідчення, ще живих свідків, видав книжку французькою мовою, під назвою "Люмер сюр ин гонт Ануй".

Заходами Парапії У.А.П.Ц. зроблено переклад книжки, на Українську мову і дано до друку під назвою "Правда про заборонений сором".

Щоб оприлюднити ганебну трагедію війни, управа Парапії У.А.П.Ц. та комітет охорони пам'яті, звертається до вас з проханням допомогти нам у цім благороднім чині, заохоченням на покуп вище згаданих книжок. Дохід продажі книжок, передбачений на будову пам'ятника.

Ціна книжки в Європі 15; з пересилкою – 20; заокеанські країни – 25 з пересилкою.

Книжки можна замовляти по слідуючі адресах:

SILBERNAGEL Anatole, 88 rue Bauret 57240 Nilvaange, 03 82 84 68 26

KUCHARCYK Claude, 94 Pont de Pierre 57270 Uckange, 03 82 86 31 96

KYSILENKO Sylvestre, 4 rue des Passeurs 57290 Fameck, 03 82 58 08 07

В надії позитивного відгуку, наше прохання,

Зістаемося в пошані до вас.

Голова

Зільбернагель Анатоль

Секретар

Кисіленко Сільвестр

На знімку (зліва направо): колишній військовий атташе Посольства СРСР у Франції, а нині Голова Міжнародної комісії МУСУВ О. Б. Подвойський, пан Анатоль Зільбернагель, Голова МУСУВ В. І. Бакушин, пані Люсі Зільбернагель і підприємець Жан-Клод Бюргейр під час зустрічі в МУСУВ. Фото Льва СТОТЛАНДА.

Весна прийшла!

Про Павла Єлісеєвича Тищенка можна написати цілий роман — таке в нього складне, повне драматизму й подій життя. До війни закінчив 7 класів. А далі... Евакуація. Гнав скот на схід... Німці перекрили шлях. Хотіли відправити до Німеччини. Повернувся додому. Тут прийшли наші.

У 1944-му взяли до армії, а відправили... в Гороховецькі табори!.. Потім — на Прибалтійський фронт. Кенігсберг, Східна Прусія. Брав участь у штурмі Берліна. Поранення. Перемога. Демобілізація. Призначили бригадиром колгоспу у 1947 році. Неврожай. Склали хліб у копиці, а вивозить нікуди!.. Під дощами почав хліб проростати. Павла судили. Дали 12 років. Табори в Башкирі... 1953 рік. Амністія... Навчання в інституті. Працював на заводах. Пенсія. Робота в музеї архітектури і побуту. І ось — у дома. Зустрічає свою 80-ту весну!

Донецька СТОЛІЧНА

Пийте на здоров'я!

"Житня гора"

Мінеральна вода, збагачена мінералами

Лікувально-столова вода "Житня гора" регулює окислювально-відновлювальні та обмінні процеси в організмі, а також вміст холестерину в крові та тканинах людини. Вона зміцнює організм, є добрим засобом профілактики хронічних захворювань: шлунково-кишкового тракту; сечовивідної системи; дихальних шляхів; бронхіту; ангін; атеросклерозу; пародонтиту та карієсу.

Вода "Житня гора" ефективна при анемії в разі крововтрати, радіаційного враження, дистрофії сітчатки ока, а також при алкогольній та інших інтоксикаціях.

- У вас проблеми з алкоголем?
- Ажніяких! Якраз біля моого будинку — цілодобовий кіоск.

призначають" ту чи іншу мінеральну воду, а потім дивуються, звідки беруться їхні хвороби.

Мінерали, безперечно, вкрай потрібні людині. Адже саме завдяки їх присутності в крові підтримується нейтральна реакція pH. Тож і мінеральні води, звичайно, треба пити, але, як ми вже підкresлили, не можна помилитися з вибором того чи іншого їх різновиду.

"Житня гора" підходить усім: вона годиться і для тих, у кого pH нижчий за норму, і для тих, в організмі яких pH перевищує 8. Для отримання збагаченої мінералами води застосовується новітня технологія, за якої цей животворний продукт

проходить чотири стадії очистки. Як стверджують фахівці, "Житня гора" має чудові органолептичні властивості.

Артезіанска вода "Житня гора" має вищий ступінь очистки. Вона добувається з глибини 170 метрів.

Мінеральна вода з торговою маркою "Житня гора" випускається під номерами: № 1 — рекомендується при захворюваннях нирок; № 2 — при жовчнокам'яній хворобі, гепатіті, цирозі печінки, панкреатіті, а також при тонзиліті, бронхіті, ларингіті, пародонтіті, каріесі; № 3 — при гіпertonії.

Гумор і сатира

АФОРИЗМИ

- ♦ У перемоги тисяча батьків, а поразка — завжди сирота.
- ♦ Або вмійте перемагати, або ж умійте дружити з переможцем.
- ♦ У переможців рани не болять.
- ♦ Деякі тріумfalальні арки народ пізніше носив як ярмо.
- ♦ Розбиті армії добре навчаються.
- ♦ Несправедливість переможців закриває провину переможених.
- ♦ Часто справжня битва починається на п'єдесталі пошани.
- ♦ Хто вміє — працює, хто не вміє — управляє, а хто не вміє управляти — править.
- ♦ Про волю народу, зазвичай, говорять ті, хто йому наказує.

